

[Dorte Bennedsen]

ledning til en lang og grundig debat. Vi vil imidlertid blot lige nævne problemet her i dag og vente med den nødvendige debat til senere på foråret, når ministeren afleverer den lovede redegørelse om vandmiljøplanen.

Mine sidste bemærkninger skal gå på et af konferencepunkterne, som ministeren ikke har kommenteret nærmere, nemlig spørgsmålet om overvågning og kontrol. Belært af erfaringer ved vi, at det måske nok i internationale fora kan være svært at få vedtaget nogle beslutninger, men det lykkes dog jævnt hen fra tid til anden. Derimod er vi helt på herrens mark, når det drejer sig om kontrol og sikring af gennemførelsen af de trufne beslutninger.

Og derfor er det meget vigtigt, at ministeren arbejder hårdt på konferencen for nogle bindende aftaler på dette område. Kun derved kan vi sikre, at beslutningerne bliver andre og mere end pæne ord på papiret.

Annelise Gottfredsen (KF):

Jeg vil gerne sige tak til ministeren for redegørelsen, og jeg synes, det er rart at kunne konstatere, at Danmark faktisk er et forbillede med hensyn til at aftrappe havforurening. Det er ikke rosenrødt alt sammen, langtfra, men vi er ikke klassens uartige dreng, vi får endda ros af Greenpeace. Det må da være noget, turismens folk kan bruge, når sommerens turister begynder at hyle op om vore forurenede kyster.

Jeg kan nu bedre lide ros end ris, og jeg tror ikke, det er rigtigt at dadle så meget, som hr. Gade gjorde med sine lidt mistrøstige bemærkninger. Vist skal vi selv videre, men i dette tilfælde mener jeg, at det er rigtigt at bruge ros. Held og lykke på den tredje Nordsøkonference til ministeren! Det er da en smuk opbakning til ministeren, når hun skal repræsentere Danmark og med rette kan hæve pegefingern over for nogle af de andre deltagere.

Jeg tror, det er meget få danskere, som aldrig har stået ved havet. Vi er heldige med vore mange kyster, og vi misundes af mange. Havets og kysternes påvirkning er et væsentligt led i danskernes liv, og det er en forpligtelse for os at bevare det for vore efterkommere. Vi er jo kun til dels herrer over vore egne kyster. Det afhænger også af vore naboer, og deres områder afhænger af os. Denne forståelse mellem os og de andre er den væsentlige forudsætning for den mægtige opgave at beskytte danske kyster og have mod forureningsødelæggelse.

Internationalt samarbejde er hovedhjørnen, når det drejer sig om vore kyster og omgivende hav, og ikke mindst når det gælder Nordsøen. Tidligere og kommende Nordsøkonferencer er ikke ligegyldige og tilfældige snakkemøder i en strøm af internationale konferencer. De er livsvigtige forudsætninger for at opfylde de mål og principper for at sikre miljøet, som vi mener er de rigtige.

Derfor er det også vigtigt, at de aftaler, der træffes, bliver opfyldt, at de med andre ord opfattes som bindende for alle. Ellers er de af mindre værdi, og jeg forstår da også, at det er et punkt, der er højt på listen over diskussionsemner på konferencen fra ministerens side.

Den kommende tredje Nordsøkonference i marts er, som ministeren rigtigt siger, en statuskonference, hvor det skal gøres op, hvor langt man er kommet med hensyn til at opfylde en række mål, som blev opstillet ved den anden konference, i 1987, inden 1995. Det er vigtigt, at man har hånd i hanke med, om forbedringerne skrider planmæssigt frem, og at vi kan justere og vurdere den foreløbige indsats i medlemslandene. På denne statuskonference skabes i første række sikkerhed for og tro på, at befolkningen i de berørte områder vil kunne opleve mærkbare resultater inden for de opstillede tidsrammer.

Men alt er naturligvis ikke ideelt endnu. Det er glædeligt, at man, hvad angår aftrapping af afbrænding af kemisk affald, er godt på vej, at flere lande helt er ophørt med afbrænding, og at man måske kan flytte den endelige ophørsdato frem til 1991. Det er ligeledes tilfredsstillende, at næsten alle lande har aftrappet deres dumpning, således som det også var fastsat til at skulle ske pr. 1. januar 1990.

Jeg er den tredje ordfører, men også jeg skal naturligvis nævne, at det derfor er så meget mere beklageligt, at Storbritannien fortsat dumper, som ministeren oplyste. Men også her må jeg da sige, at der er lys forude, om end ikke meget. Den af Storbritannien angivne tidsfrist synes uantagelig lang, og jeg forstår da også, at ministeren vil lægge vægt netop på disse spørgsmål. Det var de gode nyheder.

Problemerne med udledning af farlige kemikalier og næringssalte er jo desværre vanskelige at løse for en del af medlemslandene, også for os. Ikke desto mindre bør de opstillede tidsrammer overholdes. Vi ser naturligvis også